

forholder sig derfor ikke ganske rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at der var en Uoverensstemmelse mellem Udvalgets Flertal og dets Mindretal, forsaavidt nemlig Mindretallet kun vilde have Offret i Kirken til Præsten affkaffet, hvorimod Udvalgets Flertal vilde have affkaffet al Offring, altsaa ogsaa Offer til Skolelæreren. Naar Udvalgets Mindretal ikke har stillet Forslag om, at Offret til Skolelæreren skulde falde bort, har dette sin naturlige Begrundelse deri, at Udvalgets Mindretal har anset det for rigtigt ikke til denne Behandling at stille Forslag til Ordningen overfor Skolelæreren. Mindretallet har jo, som den ærede Ordfører bemærkede, udtrykkelig udtalt, at man betragtede det som en Selvfølge, at Offret til Skolelæreren maatte dele Skjæbne med Offret til Præsten; men Mindretallet har tillige udtalt, hvorfor det ikke til denne Behandling har stillet Forslag til Affkaffelse af Offret til Skolelæreren og til en Ordning af de Bestemmelser, som saa maatte træde ud i Livet. Men naar man ikke har stillet Forslag om at give Bederlag til Skolelæreren og til, hvorledes det skulde gives, vilde det heller neppe være rigtigt paa dette Stadium af Sagen at stille Forslag om, at Offret til Skolelæreren skulde falde bort. Den Indvending, som den ærede Ordfører gjorde, kunde tildels have været berettiget fra de ærede 5 Medlemmers Side, som have stillet Forslaget under Nr. 31; thi de have opstillet i deres Forslag, at samtidig med at Offret til Skolelæreren falder bort, skal der gives dem Erstatning; men andre ærede Medlemmer af Flertallet, som i den Henseende have stillet sig ganske paa samme Maade som Mindretallet, nemlig forbeholdt sig til 3die Behandling nærmere at stille Forslag derom, kunne virkelig ikke med Billighed eller Skjel rejse den Indvending, at man ikke allerede nu har foreslaaet, at Offret til Skolelæreren skulde falde bort. Disse Bemærkninger gjør jeg, fordi jeg nødtes dertil ved den ærede Ordførers Bemærkninger, men iøvrigt er jo Spørgsmaalet aldeles upraktisk og orkesløst, thi der er i Virkeligheden ingen Meningsforffjel tilfede mellem Udvalgets Flertal og dets Mindretal paa dette Punkt. Det er Mindretallets Mening, naar man har hørt,

hvad den høitærede Minister vil sige, betræffende dette Punkt, da til 3die Behandling at stille Forslag om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Skolelæreren's Offer, og det følger da af sig selv, at man, naar man stiller Bestemmelser op derom, som hvile paa den Forudsætning, at Offret til Skolelæreren falder bort, da ogsaa maa foretage den derved nødvendiggjorte Ændring i § 8. Hvad dette Forslag under Nr. 31 iøvrigt angaar, skal jeg naturligtvis ikke foregribe den høitærede Ministers Udtalelser derom. Forsaavidt det gaar ud paa, at Skolelærerne skulde have Erstatning, er Mindretallet enigt deri. Forsaavidt det foreslaas, at Erstatningen strax skulde fastsættes eengang for alle af vedkommende Skoleraad efter et gennemsnitligt Beløb af den Indtægt, som Skolelærereembedet har havt i Kirken de sidste 10 Aar før denne Lovs Stadfæstelse, tror jeg, at der lod sig Et og Andet indvende imod den Maade at ordne Forholdet paa, ikke saameget imod Grundtanken, som imod den Maade, hvorpaa Bestemmelsen er formuleret, og jeg vil føie til, at det forekommer mig, at det er en Mangel ved dette Forslag, at det ikke er udtalt, hvorledes Erstatningen skulde tilveiebringes eller med andre Ord, hvem der skulde udrede den. Forsaavidt man altsaa til 3die Behandling vil stille noget Forslag i denne Retning, vil jeg anse det for rigtigt at affatte Bestemmelsen noget anderledes, end den er affattet i Forslaget under Nr. 31. — Seg skal endnu — det glemte jeg at bemærke, da jeg talte om de forskjellige Maader, hvorpaa Præstegaardsjorden skulde kunne sælges — gjøre opmærksom paa, at det Forslag, der gaar ud paa at aabne Afgang til tillige at sælge til Arvesætte, maasse har saameget mere for sig, idet man paa den Maade letter Agangen for, lad mig bruge det Udtryk for Kortheds Skyld, Smaafolk til at komme i Besiddelse af Jordlodder, som Ordene, at der alene skal kunne sælges til fuld Eiendom, vistnok maa forstaaes saaledes, at Jorden skal sælges til fri Eiendom med den Kvalitet, som den har, altsaa som for Fæsteforpligtelse fuldkommen fri Jord, hvorved der maasse vilde fremkaldes en stor Concurrence om saadan Præstegaardsjord fra